

C. C. Andersen: Dette Lovforslags Indhold synes at staa noget i Strid med de Udtalelser, der have lydt fra Regeringens Side i Folketinget om Nødvendigheden af at iagttage Sparsommelighed inden for Statens Hus-holdning, Udtalelser, som, naar man ser nærmere paa Statens finansielle Tilstand, ganske sikkert bør erkendes for at være berettigede. Ved en Undersøgelse af denne møder Blikket nemlig en tom Statskasse, nedadgaaende Statsindtægter og en stadig voksende Statsgæld. Under saadanne Forhold synes en Opfordring til at vise Spar-sommelighed at være fuldt berettiget, sær- lig naar der er Tale om Omraader, hvor der kan spares, uden at man kommer til at gøre nogen egentlig Fortræd eller kom- mer til at skade nogen vigtig Samfunds- interesse. Et saadant Omraade frembyder nu, forekommer det mig, det Forhold, som omfattes af det foreliggende Forslag. Man vil ikke til Fordel for dette kunne anføre, at dets Gennemførelse afhjælper nogen egentlig Trang, og lige saa lidt vil man kunne paavise, at man paa noget Punkt træder berettigede Interesser for nær ved at undlade at gennemføre det. Naar man saa samtidig tager i Betragtning, at Gen- nemførelsen vil paabyrde Staten en ret betydelig Udgift, saa synes jeg, at der havde været Anledning for Regeringen til under de nævnte Forhold at holde Lov- forslaget tilbage. Naar man ser fremdeles hen til de store og vigtige sociale Opgaver, som Befolkningens Flertal med Længsel venter paa at faa gennemført, men som Lovgivningsmagten hidtil vel væsentlig af finansielle Hensyn har ladet ligge, fore- kommer det mig, at der deri ligger en yderligere Grund til at lade dette Lovfor- slag hvile, i alt Fald indtil der kommer bedre Tider. Det er imidlertid ikke min Hensigt at ville stille et Forslag i den Retning. Jeg vil allerede af den Grund ikke gøre det, at jeg har den bestemte Opfattelse, at dette høje Ting omfatter det foreliggende Lovforslag med en særlig varm Interesse og nærer et meget inder- ligt Ønske om at gennemføre det. Jeg vilde derfor anse et Forslag om at hen- lægge det for unyttigt, da der ikke vilde blive taget Hensyn dertil fra Tingets Side. Men jeg vil benytte den Lejlighed, som Behandlingen af denne Sag giver mig, til at udtale Haabet om, at den samme varme Interesse, hvormed dette Ting omfatter det foreliggende Lovforslag, maa være til Støde baade hos Regeringen og Rigsdagen over for det Lovforslag, som mine Parti- fæller i Morgen indbringe i Folketinget,

og som gaar ud paa at hjælpe de mange, der lide Nød, under den ekstraordinære Arbejdsløshed, der for Tiden hænger vort Samfund. Her er nemlig et Omraade, hvor der er en virkelig Trang at afhjælpe, og Hjælpen vil sikkert være en stor Vel- gerning. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa det her foreliggende Forslag; dets Skæbne anser jeg for forud afgjort. Jeg skal kun tilføje, at jeg i Henhold til de fremsatte Betragtninger ikke kan give det min Stemme.

Madsen-Mygdal: I Henhold til den Udtalelse, vi have hørt af den højtærede Konseilspræsident i Dag, vil jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag paa min egen og mine Partifællers Vegne. Jeg havde tænkt mig, at jeg kunde have ind- skrænket mig til denne korte Udtalelse ved Behandlingen af denne Sag, men de to foregaaende ærede Taleres Ytringer nøde mig dog til at gøre et Par Bemærk- ninger.

Den første ærede Taler, det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) fandt det rigtigt at gøre for- skellige Angreb, dels paa den højtærede Kultusminister og paa den højtærede Konseilspræsident, dels paa det andet Ting. Det forekommer mig, at denne Lejlighed var noget søgt dertil. Jeg synes, at man gerne kunde have ladet Behand- lingen af dette Lovforslag gaa hen, uden at vi skulde til at angribe eller forsvare den ene eller den anden, saa meget mere som vi dog fra begge Sider ere enige om, at dette Lovforslag skal vedtages. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa det ærede Medlems Betragtninger angaaende den højtærede Konseilspræsidents gode Takt og skyldige Hensyn til Kronen, og hvilken Indflydelse andre Omgivelser kunde have osv., alt det vil jeg lade ligge. Heller ikke skal jeg komme ind paa det ærede Medlems Gisning med Hensyn til det andet Tings Grunde. Jeg har ikke nogen særlig Forpligtelse til her at gøre Rede for det andet Tings Grunde enten i denne eller hin Anledning, og for øvrigt tror jeg nok, jeg tør sige, at det ærede Medlem vist er lige saa klog paa det andet Tings Grunde i denne Sag, som jeg er. I alt Fald har det andet Ting ikke nægtet denne Sag Fremme.

Naar det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) angriber dette Lovforslag paa lignende Maade som hans Meningsfæller i det andet Ting, og i For- bindelse med dette Lovforslag taler om at